

N:o 47.

Af Herr **Stålhammar, Jon**, angående förlängd räntefrihet å det för sänkning af Tjurken m. fl. sjöar i Jönköpings län beviljade låneanslag.

För flera år sedan bildades inom tre socknar af Jönköpings län ett bolag i ändamål att genom sänkning af Tjurken med flera sjöar och vatten- drag förbättra omkring 2,000 tunnland ofruktbar mark; detta bolag erhöll vid 1863 års riksdag ett statsbidrag medelst 42,000 R:dr lån, antog till arbetets utförande den dertill mest skicklige person, som kunde erhållas, och påbörjade i behörig tid arbetet; men dervid visade sig att vid kostnadsförslagets uppgörande ett väsendtligt misstag blifvit begånget, det nemligen, att den höjdsträckning, som måste genomgås, hade beräknats bestå af grus och sten, men befanns vara berg, hvarigenom kostnaden så betydligt ökades, att enligt nytt kostnadsförslag, hvilket blifvit insändt till Kongl. Styrelsen för väg- och vattenbyggnader, densamma med 28,500 R:dr öfverstiger hvad intressenterne på grund af första undersökningen hade beräknadt för arbetets fullbordan. Ytterligare har detta bolag haft det missöde att den person, som åtog sig arbetets utförande, Majoren och Riddaren Backlund, helt oförmodadt afled, hvarigenom detsamma under någon tid måste afbrytas. Följden af allt detta har blifvit, att arbetet icke kunnat fullbordas under loppet af den dertill föreskrifna tid, men på derom, genom Landshöfdinge-embetet gjord underdånig framställning, har Kongl. Maj:t nådigst beviljat bolaget en förlängd arbetstid af 2 år, eller till den 1 Oktober 1869, och derigenom gjort möjligt för direktionen, att medelst anskaffande af lån fullborda arbetet.

Det är ej min afsigt att på grund häraf begära något förhöjdt statsbidrag, blott att frambära den billiga anhållan det Riksdagen måtte för- unna detta bolag likaledes tvänne års förlängd räntefrihet å det redan er- hållna lånet, en fördel, hvaraf det är uti stort behof, och som vid före- gående Riksdag någon gång beviljats.

Såsom skäl för denna framställning får jag dels åberopa vederbörande domares intyg, och kommunalstämmo-protokoller, det en stor del af strandegarne, boende å mycket små hemmansdelar, äro så fattige, att de icke skulle varit i stånd att bära dessa stora, och till betydlig del opåräknade kostnader, om ej utsigten om blifvande fördelar uppehölle dem; samt att en nu genast, och för arbetets fullbordan börjad amortering och förräntning af erhållna statsbidraget skulle bereda deras ekonomiska obestånd; dels framhålla svårigheten att debitera och uppbära denna ränta och kapital-afbetalning, som bör fördelas å strandegarne, i mån af den fördel en hvar vunnit genom vattenaftappningen, innan denna vattenaftappning hunnit verkställas, och således innan möjlighet förefunnits, att kunna utröna huru mycket hvar och en rätteligen bör betala.

Jag anhåller således att detta bolag må beviljas ytterligare tvänne års räntefrihet å redan erhållna statsbidraget, 42,000 R:dr, och att denna motion må blifva remitterad till Stats-Utskottet.

Stockholm den 29 Januari 1867.

Jon Stålhammar.

N:o 48.

Af Friherre **Raab, Carl Adam**, *angående ändring i Kongl. Förordningen om en Allmän Hypotheksbank samt öfverlemnande af en del utaf Riksbankens vinstmedel till Hypotheksbanken emot dess obligationer.*

Den skuldsättningsflod, som utbreder sig öfver allt jordbruk i vårt land, ingifver fosterlandsvännén de största farhågor för framtiden. Huru väsendtligt ingriper icke jordbrukets beskaffenhet i Statens och folkets välbefinnande? Om det är källan till deras välstånd, utveckling och kraft, huru mycket anspråk har detsamma icke då på beaktandet af dess intressen?

Jordbruket är öfverlastadt af skulder. Visst sannt att under bättre förhållanden vore skulderna af mindre betydighet, men bristen på pennin-